

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Først så vil jeg lige have lov at sige, at vi altså ikke er blevet spurgt i Dansk Folkeparti, om vi ville være med til at stille den her forespørgsel, som er til debat i dag, men jeg tør love alle partier i Folketinget, at klimaforandringer i verden også har vores store interesse. Vi er også vidende om, at der kommer en ny rapport her til foråret, og der er allerede sivet forskellige ting ud fra den rapport. Der er sivet tal ud, som fortæller, at igennem de seneste 25 år er der en stigning i celsiusgraderne, og man forventer, at der i de næste 100 år vil ske en yderligere temperaturstigning med måske 3,5 grader celsius. Amerikanske klimaforskere har gennem medierne spået om en stigning helt op til 6 pct.

Det er med stor interesse, at vi også læser om den handel, der skal være med kvoter mellem landene, og man kan så stille det spørgsmål: Skal der være loft over handelen? Og hvordan og hvorledes kommer det i realiteten til at fungere? Og hvem har ansvaret, hvis der handles med kvoter, som ikke svarer til en reel begrænsning af udslippet? Der er så mange uløste spørgsmål, og vi forventer, at vi måske igen efter konferencen i Haag vil få en snak om tingene, og det kan vi jo selvfølgelig kræve i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Hvert enkelt land skal til at måle og veje: Hvordan er vores klima? Men det er helt klart, at vi fra Dansk Folkeparti gerne vil give vores bidrag til, at informationen om klimaet i hele verden er god, og også fortælle de reelle tal, og hvordan udviklingen er, og hvad vi indtil i dag har kunnet læse af de målinger, som har fundet sted.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det skal nok gå alt sammen. Med det mener jeg, at ministeren nu er på vej ud og skal forhandle klima og jo sidder i en behændig situation. Ministeren har mulighed for at bruge et flertal, som vil være lidt stramt og rigoristisk; men han har også et flertal, hvor han har mulighed for at være pragmatisk og prøve at nå nogle mål, og de mål, som vi skal opfordre til at nå, er først en støtte til, at ministeren skal sige nej til sinks. Jeg vil sige, det er jo ikke engang at plante skov, nogle foreslår, de kan sådan set bare lade være med at foretage sig noget som helst, så er der adskilligt, der springer i skov, og når den når en vis højde, kan man modregne det. Det er klart, hvis man spiller den slags mekanismer ind på nuværende tidspunkt, så bliver det udvandet.

Det, vi vil opfordre ministeren til, er at gå ned i nogle forhandlinger og holde fast i målene på en sådan måde, at det, vi skal aftale, skal være noget, der er målbart, som vi kan blive enige om holder i en bred global sammenhæng.

Vi vil også opfordre ministeren til ikke være alt for karrig, når det gælder om at få alle med, også få den del af verden med, som ikke er så udviklet, og få den tidligt med ind i processen, få den fornuftigt med ind, og derfor er vi ikke særlig bekymrede over, at nogle kunne tænke sig at handle med lidt varm luft. Lidt varm luft har nemlig også den virkning, at det er overførsel af økonomi og ressourcer til nogle, der har god brug for det. Det kunne nogle måske sige, man kunne gøre i anden sammenhæng, men det er man ikke så flink til, og kan vi gøre det i denne sammenhæng, så er vi helt parat til det.

Vi er også meget indstillet på, at man kommer i gang med et ordentligt samarbejde og dermed får en teknologioverførsel, som er utrolig vigtig i denne her sammenhæng. Vi skal gøre os klart, at hvis vi sådan i meget runde tal skal sige det, så er vi vel en 4 milliarder eller sådan noget lignende, der har en stikkontakt, og i den kommende tid, venner, er der altså 4 milliarder til eller noget i den stil, der skal have en stikkontakt. Om tallene er helt præcise, skal jeg ikke kunne sige, men størrelsesordenen er ikke helt gal.

Det er klart, at den del af verden skal frem. Vi kan i hvert fald ikke stå her i en udviklet verden og sige, at det skal de bare lade være med. Vi ved, det sker, og vi ved, det går hulens stærkt, så derfor er det vigtigt at få styr på det her, få nogle fælles aftaler og nogle fælles mål.

Når vi så siger, at miljømæssigt købmændskab i denne her sammenhæng er vigtig, kan det altså ikke hjælpe noget, at man tager et alt for religiøst udgangspunkt. Det, der er det helt afgørende, er, at vi får skabt nogle fælles regler. Vi har teknologiske muligheder i dag, som gør, at hvis vi samarbejder, så er vi i stand til at gå ind i en hvilken som helst skorsten og måle og kontrollere med garanti, og hvis nogen piller ved måleren, kan vi også måle det.

Det vil altså sige, at vores anbefaling er at gå ud i en anden verden og skabe masser af miljø og masser af fortrængning af CO₂ og andre gasser for pengene. Det er det, der er målet, hvis vi skal nå det.

Jeg vil også gerne understrege, og jeg skal være den første til at indrømme, at så langt jeg kan huske, har der været dele af debatten, også i det, nogle ville kalde en borgerlig miljødebat,